



Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 3. Quinam sint hujus sacrificii effectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

hujus sacrificii verbis illis Christi Domini, quæ in præ-
posterioris sententiæ fundamento relata sunt.

Ad secundam Resp. mysticam illam separationem
sanguinis à corpore Christi Domini non sufficit
rationem sacrificii, ad quam (ut dictum est) realis al-
immutatio rei sacrificatæ requiritur: quæ cum in
consecratione non reperitur, hinc sequitur, in illa
perfectam & completam rationem sacrificii minime
periri.

Ad tertiam denique Resp. sacerdotem vi suæ ordi-
nationis habere potestatem non modò consecrandi &
rendi victimam, sed etiam illam consumendi; cum
consumptio æquæ ac consecratio & oblatio pertinet
rationem sacrificii, quod perficere debet tanquam
ster Christi, in cujus persona æquæ dici debet victimam
consumere, cum id Christus Dominus fecerit: sicut
eius persona dicitur ipsam victimam consecrare,

PARAGRAPHUS III:

Quinam sint hujus sacrificii effectus.

SVPPONIMVS ex veriori sententia (quam Bellar-
minus Lib. 2. de Missa cap. 4. communem esse Theolo-
rum affirmat) sacrificium Missæ ad effectus suos pro-
cendos vim habere, non solum ex opere operantis
tione scilicet bonitatis & devotionis ejus qui illud
(quod illi cum omnibus aliis piis operibus commune
sed etiam ex opere operato, id est virtute ipsius facti
quod offertur: idque independentè à bonitate vel
lita seu indignitate ministri offerentis: unde Concilium
Trid. Sess. 22. cap. 21. dicit *hujus sacrificii oblationem in-
mundam, ut nulla indignitate, aut malitia offerentium in-
nari possit: posset autem inquinari, si ex sola bonitate
xali ac merito operis, quod exercet offerens valorem*

effectum haberet. Accedit communis totius Ecclesiæ sensus qui est, sacrificium hæc pro aliquo sive vivente sive mortuo oblatum posse ipsi esse fructuosum, etsi offerendi ratio ex parte ipsius operantis nihil habeat bonitatis moralis: nec ullo statuto aut lege obligat sacerdotem, qui in peccato mortali ex aliqua obligatione celebravit, iterum celebrare, tanquam obligationi illi minime satisfecerit.

Hoc præsupposito, pro resolutione quæstionis propositæ dicendum est Missæ sacrificium esse ex opere operato, non modo Latreuticum & Eucharisticum, seu sacrificium laudis & Gratiarum actionis, (ut loquitur concil. Trid. Sess. 22. cap. 2 & can. 3.) Sed præterea esse etiam Propitiatorium & Impetratorium, ut in eodem concilio definitum est. Atque in primis quod sit Latreuticum & Eucharisticum, seu quod offerri possit in laudem & honorem Dei, & in gratiarum actionem pro acceptis beneficiis, consentiunt omnes; & inde constat, quod (ut docet S. August. in Psalm. 29. & S. Leo Serm. 3. de Passione) in se contineat modo quodam longè perfectiori & eminentiori differentias omnes & proprietates sacrificiorum antiquæ legis: atqui inter sacrificia illa antiquæ legis (ut observat S. Doctor 1. 2. q. 102. a. 3.) quædam offerebantur purè in honorem & laudem Dei, quæ *holocausta* dicebantur; quædam in gratiarum actionem, quæ vocabantur *hostia pacifica*: ergo à fortiori Missæ sacrificium idem præstare poterit, & proinde in Dei laudem & gratiarum actionem offerri.

Quod verò sit etiam propitiatorium, seu expiatorium peccatorum, quod hæretici præsertim negant, probatur, ex eo, quod Christus Dominus hoc sacrificium instituens, & offerens dixit: *hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro vobis & pro multis effunditur, vel effundetur in remissionem peccatorum*: quibus verbis (ut explicat S. Alexander Papa & martyr, qui anno 119. Ecclesiæ præfuit, in Epist. decretali ad omnes orthodoxos SS. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.) ipsa veritas nos instruit, &c. *crimina atque peccata oblati hæc*

F

Domino

Domino sacrificiū deleri, &c. & talibus hostiis placari, & peccata ingentia dimittere.

Probat 2. ex SS. Patribus qui hanc veritatem miter asserunt; ut S. Cyprianus, qui Serm. de Coemini hoc sacrificium esse dicit *Medicamentum fructus holocaustum ad sanandas infirmitates, & purgandas immundities*: S. August. quæst. 57. in Leviticum asserit, in illo sacrificio veram fieri remissionem peccatorum; & Serm. 11. de ceteris dicit, *in altari sanguinem effundi pro peccatoribus*. etiam SS. Patrum testimonia videri possunt apud Gregor. à Valentia disp. 16. quæst. 11. de ritu & oblatione Eucharistia puncto 1.

Est autem observandum id, quod docet Bellarm. de Missa cap. 4. Suarez disp. 79. sect. 3. & communiter Theologi, remissionem peccatorum quoad culpam hujus sacrificii effectum, non ad eum modum, quo in baptismo & poenitentia per infusionem gratia huiusmodi justificantis remitti solent; sed ea solum ratione, quod huius sacrificii intuitu Deus conferat donum poenitentia, id est gratia alicujus actualis auxilium, quo ad actum perfectæ contritionis eliciendum, vel ad solutionem in Sacramento Poenitentia dignè, & fructu recipiendam excitetur & adjuvetur: quod expressè claravit Concil. Trid. Sess. 22. cap. 2. ubi de hoc Sacramento loquens, *hujus, inquit, oblatione placatus Dominus gratia & donum poenitentia concedens, crimina, & peccata, etiam ingentia, dimittit.*

Quod verò spectat ad remissionem poenæ peccati ad culpam remissis debita, communis & vera Theologia sententia (quam fusè explicat & probat S. Thomas disp. 79. sect. 6.) est, illam per Missæ sacrificium in Missa, diatè fieri, Deo scilicet ob illius oblationem relaxari poenam ei pro quo oblatum est: quod etiam docet S. Thomas q. 79. a. 5. ubi dicit Missæ sacrificium hunc pro directè ex institutione sua vim pro peccatis relaxare, etiam si non sit in actu.

Denique quòd Missæ Sacrificium sit etiam impetrato-
rium, præter auctoritatem Concil. Trid. Sess. 22. cap. 2. &
can. 3. id expressè definitis constat, tum ex Apostolo 1.
ad Timoth. cap. 2. præcipiente fieri *Obsecrationes*, id est (ut
S. Chrysof. Theophil. & Oecum. explicant,) sacrificia, pro
regibus &c. ut quietam & tranquillam vitam agamus: tum
ex perpetua & universali Ecclesiæ praxi, quæ hoc Sacrifi-
cium offerre consuevit pro quibuscunque bonis spiritua-
libus & temporalibus à Deo impetrandis, & pro quibus-
cunque malis deprecandis & avertendis, ut satis constat
ex orationibus, quibus in Canone & aliis partibus Missæ
olim usæ est (sicut ex antiquis Liturgiis constat) & nunc
etiam uritur. Cujus quidem rei insignis exemplum pro-
fert S. August. lib. 2. de civit. cap. 8. ubi loquens de viro
quodam tribunitio nomine Hesperio, qui cum domum
suam à malignis spiritibus infestari comperisset, servos-
que & animalia vim illorum noxiam perpeti, *Rogavit no-
stros*, inquit, *me absente Presbyteros, ut aliquis eorum illò per-
geret, cuius orationibus cederent; perrexit unus, obtulit ibi
Sacrificium corporis Christi orans quantum potuit, ut cessaret
illa vexatio; Deoque prætinus miserante cessavit.*

Neque dicas minus conveniens videri rem infinite ex-
cellentem (qualis est victima illa divina, qua in Missæ
Sacrificio offertur) ad rem aliquam temporalem & caducam ordi-
nare Resp. enim, minime conveniens fore, si res illa tem-
poralis & caduca propter se solummodo expeteretur; non
esse autem, si expetatur tanquam medium ad Deum in
bonis suis honorandum, & salutem æternam per rectum
& legitimum illorum usum consequendam; ex qua sola
intentione decet Christianos, non modò in Sacrificio
in Missæ, sed etiam in aliis orationibus à Deo bona tempo-
realia postulare.

Quæres itan Missæ Sacrificium effectus suos infallibili-
ter producat? Resp. cum distinctione; si enim conside-
retur ut est Latreuticum & Eucharisticum, infallibi-
liter haud dubiè consequitur effectum suum respectu Dei,
ad quem honor & laus ex hoc Sacrificio (quod illi non
potest

potest non esse acceptissimum) semper redundat
 satisfactorium, habet etiam infallibiliter suum effectum
 in illis pro quibus offertur, idque secundum modum
 mensuram, tum institutionis ipsius Christi, tum de-
 nis & bonæ dispositionis illorum pro quibus offer-
 dummodo nullum ponant obicem; id est dummodo
 quando illis huiusmodi fructus applicatur, sint iam
 sanctificante constituti: nunquam enim poena
 relaxatur, nisi simul remittatur, vel ante remissa sit
 ut ex dicendis cap seq. intelligitur. Si autem spectetur
 ut impetratorium, habet etiam infallibilem efficaciam
 ad bona spiritalia vel temporalia in generali à Deo
 pettranda, non verò ad hæc vel illa in particulari; in
 parte Dei nulla intercedat promissio absoluta de
 illis specialibus bonis Sacrificii huius intuitu con-
 dis, sed tantum conditionata; si nimirum bona illa
 & nunc conducant ad maiorem Dei gloriam, & illis
 quo postulantur salutem.

Quæres 2. an Missæ Sacrificium æqualis sit efficacia
 à bono sive à malo ministro offeratur. Resp. si spectetur
 illius effectus prout est ex opere operato, æqualis
 sus esse illius efficaciam; cum nullo modo pendeat
 positione bona vel mala ministri, ut docet S. Th.
 q. 82. a. 6. si verò spectetur prout est ex opere operato
 tunc certum est, illius fructum pendere à dis-
 positione Sacerdotis: quæ quòd me-
 lior est, eò magis illi & aliis
 prodest.

